

: UN BATEIG A COPS DE PUNYS

4

UNA PESETA

MADRID

Sociedad de Autores Españoles

1914

Un bateig a cops de punys

Un bateig a cops de punys

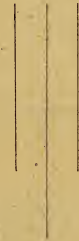
COMEDIA EN UN ACTE Y EN VERS

DE

JAUME MOLGOSA VALLS

Estrenada ab extraordinari èxit al TEATRE ESPANYOL, de
Barcelona, el 2 de mars de 1892

BARCELONA
BIBLIOTECA «TEATRO MUNDIAL»

21 - Carrer de Sant Pau - 21

1914

REPARTIMENT

Personatges

Actors

SENYOR PÓ (rich fuster de caixes de morts). (50 anys)	Sr. Molgosa.
PEPETA (sa filla). (19 ídem)	Sra. Ricard.
PEPITO (pastisser). (20 ídem)	Sr. Ortega.
PALLOFA (manobra). (25 ídem)	» Jané.
SENYOR ESTEVE (40 ídem)	» Serraclara.
SENYOR BALDIRI (45 ídem)	» Tresols.
APRESENT (pastisser). Noy gran.	

Criatures, convidats y convidades.

Es el dia de Sant Joseph y en nostres dies.

Aquesta obra és propietat de Lluís Millà, qui es reserva tots els drets que la llei li concedeix. *La Sociedad de Autores Españoles* és l'encarregada de cobrar els drets de representació.

FÉLIX COSTA

IMPRESSOR

Nou de la Rambla, 45

ACTE UNICH

Sala. Mobles no rics, però decents. Una capella al fons ab un gros cuadro de Sant Ramón, patró de les parteres.

ESCENA PRIMERA

PEPETA y PEPITO.

PEPETA Mare, diu la Serafina...
¡ Mare! ¿ Y ara? ¡ S'ha adormit!
Com ha pasat mala nit...
Deixa'm caure la cortina.

PEPITO Ab permís. ¿ Es pot entrar? (Entrant.)

PEPETA ¡ Ola, Pep!

PEPITO ¿ Ets tu, salero?

PEPETA Ja fa rato que t'espero.

PEPITO ¿ Quina novetat hi ha?

PEPETA Abaixa un xiquet la veu
que la mare s'ha adormit
y com qu'és tant prop el llit...

PEPITO No tinguis pô, angelet meu.
Aparte'ms un poquet, vina,
y podrem parlar millô.

PEPETA ¿ Com va, padrí?

PEPITO Jo, molt bo.

PEPETA ¿ Y la senyora padrina?
Lo qu'és jo... molt enfadada
perquè ja acabem el dia
y t'haurà dat la manía
de no venî.

PEPITO
PEPETA

Escolta.

Nada.

Jo espera que esperaràs
y tu no acostante. ¡ Ves !...
Ja's coneix y per demés
que tu de mi no fas cas.

PEPITO

¿ Què'm dius, prenda del meu cor?
¿ Y això de mi vas pensant?
Jo sempre et seré constant
hasta la tumba.

PEPETA

¡ Ja és sort !

Lo qu'és de bones rahons
ja'n tens.

PEPITO

Com soch pastisser
he estat fins ara al taller
afanyantme fent matons.

PEPETA

Si, matons, ¡ qu'ets aixerit !
A tu no't falten excuses ;
mira que si tant abuses
ja te'n pots entornà al llit.

PEPITO

Tu, noya, sempre m'atrapes.

PEPETA

¡ Qu'ets taujà !

PEPITO

Es defecte meu,
però observo qu'aprop teu
sempre caich de quatre grapes.

PEPETA

¿ Que'n tens ?

PEPITO

Això es un dí.

PEPETA

Ab quatre ja pots ser bestia.

PEPITO

Ja comensem la molestia
de sempre. Adió.

(Anantse'n.)

PEPETA

Vina aquí.

No t'enfadis. ¡ Qu'ets formal !

No tornaré a les andades.

PEPITO

No m'agraden les bromades
de tractarme d'animal.

PEPETA

¿ Fem la pau ?

PEPITO

Per mi ja es feta.

(Besantli la mà.)

Y en prova del meu amor
reb això, prenda del cor,
que jo't regalo, Pepeta.
«Avuy, com és el teu Sant,

*entre dichas bien colmdas
recibe estas arracadas
que't regala el teu galàn.»* (Les hi dóna.)

PEPETA

Gracies, noy. ¡ Està molt bé !

¿ Potsê tu l'has treta? (Pels versos.)

PEPITO

¡ Bah !

Yo, l'Antòn, en Sebastià
y el noy gran de cal barbê.

PEPETA

¿ Y que no la sabs fer tu?

PEPITO

Com és cosa delicada
hem fet, aquesta vegada,
una ratlla cada hu.

PEPETA

Passejant per l'univers,
podré dî a totes les noyes :
Mireume, les meves joyes
me les van regalâ en vers.
Bé ara em toca a ne mi,
que no vuy quedâ endarrera.

(Treu una felicitació y un estoig petit de boquilla.)

PEPITO

¿ Què és això?

PEPETA

Oh, noy, espera,
que primer l'haig de llegí.

«Hoy que es de San José el día (Llegint.)
*te entrego de corazón
esta felicitación*

*con verdadera alegría,
que a pesar que eres muy pillo,
muy justo debe de estar
que, si deseas fumar,
fumes con buen bocadillo.»* (L'hi dóna.)

PEPITO

¡ Barba ! Gracies. M'ha agradat.

Et dich, noya, qu'està bé. (Pe'ls versos.)

Pel bateig l'estrenaré. (Obrint l'estoig.)

¡ Ma noy... qu'aniré mudat !

PEPETA

No diguis que te l'he dada.

PEPITO

¿ Y per què no ho tinch de dî?

PEPETA

¡ Ay ! Vès què diràn de mi.

Em tindràn per descarada.

PEPITO

¿ Que no ets la meva xicota?

PEPETA

No, que no ho soch.

PEPITO

¿ Com que no?

¿ Que te'n desdius, ara? ¡ Bo !

- PEPITO No ho sé. Jo acabo d'entrar.
PÓ Veyam si's farà esperar.
PEPITO Però si encara no es l'hora.
PÓ ¿Y la partera, què tal?
¿No ha plorat pas el rebech?
PEPITO Calli, home. ¡ Xist ! Jo crech
que tots dos dormen.
PÓ No és mal .
¡ Ah ! Tu, ¿ com està el mató ?
Penso no te'n desdiràs.
PEPITO ¡ Què diheu ! ¡ Desdir ! Qu'és cas.
Ja està fet y és de mistó.
Tant bon punt els convidats
ja s'acabin el rostit,
els presento tot seguit
un mató extraordinàs
ab una floreta a dalt
y ben guarnit de violes,
entremitj de les taboles
el menjem, y punt final.
PÓ Veyam, donchs, senyor padrí,
si aquest cop te lluhiràs.
PEPITO Sent pastisser fóra un cas
molt mesquí no ferho així.
Més ja que'ns convida el lloch
y l'ocasió molt bé està
voldria un xiquet parlâ.
(Valor, que vaig a da el cop.)
PÓ ¿ Que tens de parlar, m'has dit ?
(Que estava distret.)
¿ Sobre què ? Parla, encantat.
PEPITO És qu'estich molt encortat
y pots seré atrevit.
PÓ ¿ Que potsé et falten diners ?
PEPITO No, per ara, no senyô.
PÓ Donchs, digues.
PEPITO Ay, senyor Pó,
no m'atreveixo.
PÓ ¿ Donchs, qu'és ?
PEPITO No sé si'm sabré explicâ.
PÓ ¿ Bé, què vols ?
PEPITO ¡ Es molta cosa !

- Donchs vuy una noya hermosa
y li demano sa mà.
- PÓ ¿Que't penses que soch butxí
per tallar mans a les noyes?
Vés... sempre estàs per tramoyes.
¡Vés, vés, gat!
- PEPITO Veniu aquí.
Si la mà que jo demano
no la vull pas per tallar ;
vuy dir que m'hi vull casar,
¿m'enteneu?
- PÓ ¡ Ah, ja ! ¡ Qu'ets mano !
¡ Qu'estàs fresch ! No, no perilla
que jo m'hi mescli en això.
- PEPITO Lo que solícito jo
es la mà... de vostra filla.
- PÓ ¡ Què dius, gat ! ¿ De la Pepeta ?
- PEPITO La mateixa.
- PÓ ¡ Ets aixerit !
Ja te'n pots entornà al llit.
¿ Y qu'has perdut la xaveta ?
- PEPITO ¡ Ay, ay !
- PÓ Somíes.
- PEPITO ¿ Per què ?
- PÓ Que t'has alocat jo penso.
La meva filla no llenso
entregantla a un pastissê.
- PEPITO ¿ Què diheu ?
- PÓ Això.
- PEPITO ¡ Mal llamp !
¿ Quin motiu teniu per dí ?
Vaja, ximple, fuig d'aquí
y veste'n al votaván.
¿ La meva noya, tant maca,
ab la cara d'angelet,
vols que la dongui, ¡ ximplet !
a un magre de la butxaca ?
La meva filla molt val,
per ella ets poch tu, minyó ;
per ella deû sé un senyô
qu'ha de tenî un dineral.
Ma voluntat aquí és lley.

Te de fê un partit brillant.
Un home que valgui tant...
Mireu's, caseula ab un rey.
Potsê si, que diu l'adagi
qu'una noya...

PEPITO Prou.
PÓ ¡ Ximplet !

PEPITO Pó... beveu molt a galet.
PÓ Bé, valdrà més que me'n vagi.

PEPITO No passen aixís les sorts.
Com és filla d'un marquès...

PÓ No, però té molts dinés.

PEPITO Si, pro feu caixes de morts.

PÓ Ab molta honra.

PEPITO Bé, es veritat.

Pro, ¿qui sóu vos? Un fustê
que tot lo diner que té
remenant morts l'ha guanyat,
pels morts molt gras s'ha tornat
y pels morts s'ha fet altiu,
y si viu, pels morts sols viu
aquest mort reviscolat.

PÓ ¿Y bé, has acabat de dî?
Donchs ara, passa a l'escala.

PEPITO La Pepeta...

PÓ Enhoramala,
Vés, Pepet, veste'n d'aquí.

PEPITO Ella m'estima.

PÓ Oy que no.

PEPITO Pregunteuli y ho veureu.

PÓ Ca, ca ; no m'enganyareu.

Ni ho vuy, ni ho crech.

PEPITO Senyor Pó !...

PÓ ¡ Senyor Rave ! Vaja, vés.
vés.

PEPITO ¡ Pepeta !

PÓ Fuig d'aquí.

PEPITO ¡ Pepeta !

PÓ No hi és.

PEPITO Que si.

PÓ Es fòra.

PEPITO ¿Veu com hi és?

veuràs quin caldo farà.

PEPETA Vos em fareu desgraciada.

PÓ Vès que no't senti, ximpleta.

PEPITO No ploris per xò, Pepeta,
que ab mi tu et veuràs casada.

PÓ Veste'n, noy, veste'n d'aquí.

PEPITO Ja me'n vaig, pero us dich clar
que si no'ns voleu casar
jo tampoch seré padrí.

PÓ ¡ Oy, quin clau ! M'has ben trompat.

Això ray, prou que'n tindré ;
mentres que tingui dinê
de padrí en tindré sobrat.

PEPITO El bateig es dins mitj hora,
luego vindrán convidats
y quedareu tots plegats
ab un pam de nas a fòra.

PÓ ¡ Ca ! Bé prou qu'ho arreglaré.

PEPETA Pare, vulgui...

PÓ Déu me'n quart.

Padrí, padrí... Ans d'un quart
jugo un duro que'n tindré.

PEPITO ¡ Tot seguit !

PÓ Deixa'm pensà.

Mira... el fill del senyor Boix.

PEPETA ¿ Qui ? ¿ Aquell minyó qu'és coix ?

PÓ ¡ Ah ! Un altre, y americà.

¿ Ho veus ? Ja'n tinch un, pavana.

— Vaig trobâ ahî la María,
y diu son fill... fa algun dia
que va arribâ de l'Habana.

com me dèu algùn favor,
pel que pugui es va oferî ;

sent així, el faré padrí
puig puch disposâ per tot.

PEPETA ¡ Però si no'l coneixem !

PÓ Deixa't de rèpliques, noya.

PEPETA Però...

PÓ No siguis baboya.

Veslo a buscâ y parlarem.

PEPETA ¿ Però hont l'aniré a buscâ ?

PEPITO ¿ Ja sabeu si'n voldrà ser ?

PÓ Si. Y com que fa d'argenter
ves si pot ser cap taujà.

PEPITO ¿Aixís despatxeu un jove
que us estima?

PÓ Es en và.
Tu volíes atrapâ...

PEPITO ¡ Què !

PÓ La lluna en un cove.

PEPITO ¿ Es dir que esteu decidit?...

PÓ A que marxis desseguida.

PEPETA Vos acabareu ma vida.

PÓ Ja te'ns pots entornâ al llit.

PEPITO Bueno, ja me'n vaig d'aquí.
Teniu compte lo que feu,
pues us juro com hi neu
qu'us recordareu de mi. (Se'n va.)

PÓ Vésten, vésten al infern.
Com hi ha món estich cansat,
A fe, qu'estich sofocat.
¡ Quin escàndol, Déu etern !
De ira el meu cor abraça.
Quin atreviment, jo't toch,
quin descaro de xicot.
No es la mel menjar per l'asa.

PEPETA Pare...

PÓ ¿ Encara estàs aixís?

PEPETA ¿ Però ahont?

PÓ ¡ Ay ! Té rahó.
Va dir que estava al Padró,
número 5, tercer pis. (Se'n va ella.)
Ho he pres per punt y serà,
en que'm costés doscents duros,
que per treure'm dels apuros
ab ell rès m'ha de faltâ.

ESCENA IV

PÓ, ESTEVE y dues criatures pel foro dreta.

ESTEVE Hola, senyor Pó. ¿ Què tal?
PÓ (Ja arriben els convidats.)

ESTEVE Bé, ¿y vostès?
ESTEVE ¡ Oh ! molt trempats.
¿Y la partera?
PÓ Tal qual.
ESTEVE ¿Y el noyet?
PÓ Molt aixerit.
ESTEVE ¡ Magnífich ! L'enhorabona.
PÓ Té una noyeta molt mona.
ESTEVE ¿Si? ¡ Bravo, bravo !
PÓ ¡ Divertit !
ESTEVE Podem veure la partera.
¿Y el noyet?
PÓ Jo crech que dorm.
No li trenquem pas el són
perquè...
ESTEVE ¡ Bravo !
PÓ Si s'espera
un ratet al menjador
em farà un favor molt gros,
perquè com dormen els dos
em sembla serà millor.
ESTEVE ¡ Bravo, bravo ! Molt bé està.
PÓ Per xò, dispensin.
ESTEVE De rè.
Bravo ; mentre esperaré
¿tindrem algo per tastâ?
PÓ Un borreguet y vi bo.
ESTEVE Bravo.
PÓ Entrin cap aquí,
que no tardaré a vení.
ESTEVE Bravo, anem al menjadó.

ESCENA V

PÓ y PEPETA, foro dreta.

PEPETA Pare.
PÓ ¡ Hola ! ¿Ja ets aquí?
¿Y el fulano ja has trobat?
PEPETA Però ab ell no hi he parlat.
PÓ ¿Y ab sa mare?

- PEPETA ; Ah ! Aquesta sí.
PÓ ¿Y què diu?
PEPETA Qu'estâ molt bé,
si el gasto li vol pagâ.
PÓ ; Qu'és ranci ! ¿No pot gastâ
un americà argentê?
Però estich posat al fanch
y no m'espanten dinès.
Digues que vingui.
PEPETA Es que...
PÓ Vés.
No sé com no't bull la sanch.
Vés a buscâ'l. ¿Ahont se troba?
PEPETA Diu que aquí al moment vindrà.
Sa mare l'és a buscâ.
PÓ ¿A l'obrador?
PEPETA No, no, a l'obra.

ESCENA VI

Dits, SENYOR BALDIRI y criatures.

- BALDIRI Hola, senyor Pó ¿Què tal?
PÓ ¿Ahont ha deixat la senyora?
¿Que no tenim llevadora?
BALDIRI Ella siempre es muy puntual.
; Mosca ! En Pepito he trobat
en la calle prop d'aquí
y, ; moscâ ! Dice que padrí
no pot ser... Pó, ¿qu'és verdad?
PÓ Bé... Si es tant atolondrat.
Te'l cap tan ple de visions.
Hem tingut quatre rahons
y al moment l'he despatxat.
BALDIRI ; Mosca ! Si padrí no té...
PÓ No, si ja tinch substitut.
BALDIRI Ja ho sab, sense ferhi embut.
(; Mosca !)
PÓ Molt bé, molt rebé.
VEU DINTRE ; Pó !...
PÓ Crech que la dòna crida.

el bagul a n'el Estret.
PÓ ¿Y què faig, pobre de mi?
PEPETA Pare, es tart.
PÓ (Ay, té rahó.)
Bé, parlem ben clar, minyó.
PALLOFA ¿Vols esser del noy padrí?
Si no haig de gastar cap clau
disposi.
PÓ Pe'l compromís.
PALLOFA ¿Però, us presentareu aixís?
PEPETA No tinch rés més.
PÓ Bo.
¿Aixís te vols presentâ?
PALLOFA ¿No té cap vestit, vostè?
PÓ ¿Quin vestit li donaré?
PEPETA Aquell que se li va arnà.
PÓ Tens rahó. Ves al quartet
y que's vesteixi ab un salt.
Dónali un sombrero alt
y correu, que ja es tardet.
PEPETA Apa, veniu cap aquí.
(¡ Ay, Pepito, y quina mofa !)
PÓ ¡ Passi, donchs, senyor... !
PALLOFA Pallofa.
PÓ ¡ Pallofa ! ¡ Vaya un padrí !

ESCENA VIII

PEPITO y PEPETA. Dresprés PÓ.

PEPITO No veig ningú. ¿Ahont serà
la Pepeta? ¡ Ahont deu essa !
PEPETA Vaja, vestiuse depressa,
que la gent espera ja.
PEPITO ¡ Pepeta !
PEPETA ¡ Si el pare et veu !
¿ Ahont vas ?
PEPITO A veure't a tu.
PEPETA ¿ Y si acàs et veu algú ?
PEPITO No t'espantis, àngel meu.

Ja ho veus, noya, quin obrar.

Jo ja he perdut la esperança.

La perfidia molt alcanza.

Veuràs, deixa'm explicar.

¿Ja sabs que tenim padrí?

¡ Què dius, noya ! ¿ De debò ?

¿ Qui és, qui és ?

Un minyó

més panarra, y més ruhí,

animalot, lleig y pobre,

fastigós y més taujà...

¿ Aquest es l'americà ?

Si, un americà manobra.

¡ Quina pareja tindràs !

¡ Noya !

(Dintre.)

Amaga't que vé.

Quan se'n vagi tornaré.

Si.

Pepeta... ¿ M'avisaràs ?

(S'amaga al foro.)

ESCENA IX

PEPETA y PÓ ab tassa de caldo, per l'esquerra.

PÓ

Encara que son desades,

vigila en aquell minyó ;

que hi ha al quarto, en un recó,

les panses enmetzinades,

y no fóra mala guassa,

pensant cassà un ratolí,

que cassessim al padrí. (Entra a l'arcova.)

¡ No fóra mala ratassa !

¡ Mal com avuy no reventa !

¡ Quin padrí ! ¡ Y qu'és galdós !

¡ Ay ! ¡ Permeteu, Déu piadós,
que tingui un bon mal de ventre !

El tindrà.

¿ Què dius ?

Es cert.

M'ha acudit un pensament

PEPETA que'n planta el poso al moment.
PEPITO ¿Què vols fer?
PEPETA Veuràs. Cap-vert.

ESCENA X

Porta dreta PEPETA y PEPITO; PALLOFA (mudat), Després PÓ.

PALLOFA (Dech semblà una gran persona.)
PEPETA Mirate'l, que va mudat.
PEPITO Vina ab mi que'l qu'he pensat
t'esplicaré. Vina, dòna.
PALLOFA ¡ Qui ho diría ! Duch gavetes
y morté haig de remenar.
¡ Quin garbo ! Oh, dech semblar
home de moltes pessetes.
PÓ ¿ Qui serà aquest convidat ?
PALLOFA Hola, nostramo, ¿ què fem ?
PÓ Desseguida enllestirem.
PALLOFA ¿ No veu ? ¡ Y que vaig mudat !
PÓ. ¡ Ay caram ! Si és el manobre.
PALLOFA ¿ Què li semblo ?
PÓ ¡ Oh ! Molt mono.
PALLOFA ¡ No me'n daré poch de tono !
Ja s'acabat el ser pobre.
(Parlen baix Pepeta y Pepito.)
PÓ Escolta, Pallofa, escolta :
abans de serne padrí
una cosa haig d'advertí
de molta entitat, de molta.
Y és que, formal, necessito
em prometis pensaràs
que'l nom que al noy posaràs
dèu ser sens remey Pepito.
Que Joseph, el nom aquest,
es el nom que té son pare,
de sa germana y sa mare
y té de sé el del noyet.
PEPETA (¡ Veyam, donchs, com sortirà !)
(Parlen al foro.)

PEPITO (¡ Cor, valor !) (Se'n va.)
PEPETA (El tindré.)
PALLOFA Bueno, con vulgheu faré.
Pepito, donchs, es dirà.
PÓ Noya : et pots enlestí
perquè quasi bé ja és hora.
¿Y què fa la llevadora?
PEPETA Vesteix el noy an allí.
PÓ ¿Què han vingut més convidats?
PEPETA Ja ho crech ; si, si, senyor,
han entrat al menjador
per l'altra escala plegats.
PÓ ¿Pel refresch no falta rès?
PEPETA Sí que falta, si, senyô.
Ens faltarà aquell mató
que'l padrí havia promès.
PÓ No'l vull pas, ni falta fa.
PALLOFA Per teca may digui no.
PÓ Venint de part d'ell, no, no.
PEPETA Potsê encara l'enviarà.
PÓ ¡ Fora ! No vuy cap palestra.
Si acàs l'arriba a portar
ni el vull veure ni menjar :
el tires per la finestra. (Se'n va.)
PALLOFA ¿No hi ha rès per fer beguda?
PEPETA ¡ Oh ! Això en havent batejat.
PALLOFA La rata em corre... Vritat,
tinch la tripa somoguda.

ESCENA XI

PEPETA, PALLOFA y APRENENT (ab matonera).

APRENENT ¿Es aquí a cal senyor Pó?
PEPETA (En Pepito ha estat ben llest.)
APRENENT M'han dit que dugués molt prest
per ell aquest gros mató.
PEPETA Bueno, posa'l a n'allà.
APRENENT ¿Hi ha rès per l'anguila?
PEPETA (Li dóna diners.) ¡ Adiós !
PALLOFA Ma noy, quin mató més gros.

PEPETA   ¿No és trist havê'l de llensâ?
PALLOFA   ¿Llensar?
PEPETA   ¿No ha sentit el pare?
PALLOFA   ¿Y perquè?
PEPETA   ¡Oh, ximpleses!
                              ¡Com ell té aquestes rareses!
                              Si no ho fés...

PALLOFA   ¿Què?
PEPETA   ¡Ay la mare!
                              ¡Oh! Vostè qu'és home destre
                              y té gana més que un pobre,
                              mengi, y tot el que li sobra
                              el tira per la finestra.
                              Té rahó.

                              Jo duré pa.
PALLOFA   ¡Ca, ca! Més m'estimo vi.
PEPETA   Trobarà el barraló allí.
                              Jo me'n vaig, ja pot menjâ.
PALLOFA   Prou qu'ho faré... ¡Com m'espera!
                              ¡Y que tot me'l vull cruspí!
PEPETA   (¡Ay pobret senyor padrí,
                              ja has caigut a la ratera!)   (Se'n va)
PALLOFA   Ab molt menos que'l pensar
                              es segú el despatxaré.   (Ruido.)
                              Però algú per aquí vé;
                              ja'm vénen a destorbar.
                              ¡Bona pasterada hem fet!
                              ¿Què faig? ¿El deixo? ¡Ca, no!
                              Bon pensament. El millô.
                              Entro a menjarlo al quartet.   (Se'n va.)

ESCENA XII

SENYOR PÓ, SENYOR BALDIRI, ESTEVE, criatures y convidats.

PÓ   Endavant. Poden passar
                              que'ls cotxes sols esperem.
ESTEVE   ¡Bravo!
BALDIRI   ¡Mosca! Primé entrem
                              la partera a saludar.
PÓ   No, que dorm. ¡Ah! En falta un.

Sense ell no podem marxà.

ESTEVE

¿Y donchs, qui falta?

PÓ

El padrí.

BALDIRI

¿Y ahont és el padrí, senyor Pó?

PÓ

Ara meteix era aquí.

De rabia quasibe brinco.

¡Pepeta !... Bo, deù sê a dalt.

BALDIRI

Mire que a la Catedral

bautizan hasta las cinco.

ESTEVE

¿Ahont ha anat aquest minyó?

PÓ

¡ Senyor Pallofa !... ¡ Pepeta !...

TOTS

¡ Ja, ja, ja !...

ESTEVE

¡ Bona l'hem feta !

¿ Pallofa es diu?

PÓ

¡ Sí, senyó.

Veyam, busqueulo per'quí.

ESTEVE

¡ Bravo ! ¿ Femli fé una crida?

PÓ

Això ja passa de mida.

Cridemlo.

TOTS

¡ Senyor padrí... !

ESCENA XIII

Dits, PALLOFA y PEPETA.

PALLOFA

Aquí soch.

PÓ

Donchs, vaja, anem,
que no fem tart.

BALDIRI

¡ Mosca !

ESTEVE

¡ Bravo !

¡ Quin padrí !

PÓ

Al fin y al cabo
em sembla que'n sortirem.

PALLOFA

(Quin basqueig que tinch.)

PÓ

(A Pepeta.)

Tu, entra.

Vès ta mare si vol rès.

PALLOFA

(Desde que'l mató m'he pres
que tinch punxades al ventre.)

PÓ

Be, segueixin ab decoro.

Ya pot venî, que ja és hora,
la senyora llevadora.

PALLOFA Alto, senyors, que jo'm moro.
(Grans crits)

TOTS ¡ Què passa !
ESTEVE ¡ Bravo !
PÓ ¿ Què té ?
PALLOFA ¡ Senyor Pó, jo'm moro !
BALDIRI ¡ Mosca !
PALLOFA ¡ Ay ! El ventre se m'enrosca.
(El mató obra molt bé.)
PEPETA Bona l'hem feta, Jeroni.
PÓ ¡ Socorró !
PALLOFA ¡ Quin suó li entra !
BALDIRI Sembla que a dins del meu ventre
hi està ballant un dimoni.
PALLOFA ¡ Mosca !
ESTEVE ¡ Bravo !
PÓ Estem de sort.
Aigua-naf, oli, correu.
PALLOFA ¡ Socorro !
PÓ No us atureu.
PALLOFA ¡ Ay !
TOTS ¡ Pobret !
PÓ ¿ Què té ?
TOTS Ja és mort.
(Cau Pallofa. Pausa.)
PÓ ¿ Però com dimoni ha estat ?
BALDIRI ¿ Y qué haremosen señor Pó ?
PÓ ¡ Oh !
ESTEVE Em sembla qu'aquest minyó
ha mort...
PÓ ¡ Com !
ESTEVE Enmetzinat.
Ab aquelles alenades
em sembla...
PÓ ¿ Què ?
ESTEVE Això.
PÓ ¡ Carat !
PEPETA Ay pare, qu'haurà menjat
les panses enmetzinades.
PÓ ¿ Què dius ?
PEPETA Si.
PÓ Vesho a mirá. (Se'n va.)

BALDIRI   ¿Què fem?
PÓ   La que m'espera.
No crideu, que la partera
no sospiti.

BALDIRI   ¿Què serà?
PEPETA   ¡ Pare ! ¡ Ay !   (Sortint)
PÓ   Pepeta, vina.
Corre, digues. ¿Què ha passat?
PEPETA   Que les panses s'ha menjat.
Sols hi ha la paperina.

PÓ   ¡ Ay !
PEPETA   ¡ La justicia vindrà aquí !
PÓ   ¡ Quin compromís !
PEPETA   ¡ Desgraciat !
Diràn que l'ha enmetzinat.
Y em duràn a la cangrí.
BALDIRI   El pols fregueuli ben fort.

PEPETA   ¿Què fem?
PÓ   No sé.

BALDIRI   Senyor Pó,
corri, corri pel doctô.
ESTEVE   Què doctô si el pobre és mort.
BALDIRI   ¡ Si que farem bon bateig !
PÓ   Ya ho pot dir, a cops de punys.
Voldria sé en terres lluny,
ara m'entrarà el mareig.
Ay, pobre de mi. Estich bé.
Qui d'això em podrà salvar.

ESCENA XIV

Dits y PEPITO.

PEPITO   Jo, si és que'm vol otorgar
tot lo que demanaré.   (Apart a Pó)
PÓ   Pepito. ¡ Bona l'he feta !
¿ Tu t'hi empenyes ?
PEPITO   Si, senyô.
Aquí el ressucito jo
si'm don la mà de Pepeta.
PÓ   ¡ Què dius, gat ! ¿ Ets capàs ?

PEPITO Si.
PÓ Ja és teva si ho logres ara.
PEPITO Hi ha un altra condició encara.
PÓ Dignes.
PEPITO Que vull ser padrí.
PÓ Tot quant vulgues, en vritat.
¿Prò, com ho faràs, si és mort?
PEPITO Porta un got. Veureu.
PÓ ¡ Oh sort !
PEPITO Aviat serà retornat.
Senyors, no hi ha qu'espantarse
y deixarme fê a ne mi,
perquè jo ja porto aquí
un remey.

PÓ No equivocarse.
BALDIRI ¿Y que es médico el señor?
PEPITO No, però he estudiat farmacia.
ESTEVE ¡ Bravo !
BALDIRI ¡ Mosca ! Diplomacia.
Que no resulte peor.
PÓ Cóm qu'entén en medecina...
BALDIRI Però, es pot sabê què ha agafat.
PEPITO Aquest home està atacat
de mal de porch. De trichina.
PÓ Avuy no's pot batejà
perquè l'horà ja ha passat.
BALDIRI ¡ Mosca !
ESTEVE ¡ Bravo !
PÓ ¡ M'han trompat !
PEPITO Bé, batejarem demà.
ESTEVE Ja retorna.
PALLOFA ¿ Ahont soch?
PÓ Aquí.
PALLOFA ¿ Què m'ha passat?
PÓ Jo no ho sé.
PEPITO En quatre mots li diré
si escolta.

PÓ Acaba de dí.
PEPITO De tot lo que aquí ha passat,
per vostè semblant tragedia,
tot ha estat pura comedia
que ab la Pepeta hem tramat.

PALLOFA   ¿Com s'entén?
PEPITO   Ja no ets padrí.
PALLOFA   ¿Prò bé seré convidat
                          pel gran susto que he portat?
PÓ   Veurem.
PEPE. Y PEPI.   ¿Ens perdoneu?
PÓ   Si.
PEPITO   Y ara, deixi'm disposar.
                          Ja han tancat la Catedral,
                          més no amohinarse, no cal;
                          podrem batejar demà.

NOTA: En els teatres que no vulguin acabarho ab ball per falta de senyores comparses, es pot acabar ab la moraleja següent:

PÓ   Basta de mareig y engrunys.
          Públich, dóna per final
          un aplauso general
          al bateig a cops de punys.

PÓ   Y per passar felís dia
                          els músichs ara entraràn
                          y mentres ells sonaràn
                          ballarem ab alegría.
PALLOFA   ¿Y el refresch? Jo ja tinch gana.
PÓ   Bé, també refrescarem.
                          Apa, noys. ¿Què ballarem,
                          pianista?...

TOTS   L'americana.   (Ball.)

FI DE LA COMEDIA

BIBLIOTECA TEATRO MUNDIAL

CARRER DE SANT PAU, 21.—BARCELONA

OBRES CATALANES

1. La sala de rebrer
2. Un beneyt del cabàs
3. Lo ninot de mollas
4. L'agència d'informes comercials
5. Un pa com unas hostias
6. Toreros de pega
7. Las huelgas, o els amos y els dependents
8. A sants y a minyons...
9. Mala nit
10. De panxa al sol
11. Viatge de boda
12. Sense argument
13. La criada nova
14. El niu d'aucellets
15. La gent del ferro
16. A câ la modista
17. L'últim grahó
18. L'hereu Pruna
19. La manta
20. La qüestió son quartos
21. La meva senyora
22. En Pau de les calces curtes
23. Un vagó
24. Toreros d'hivern
25. Un bateig a cops de punys